

M chuy n h ng chi n l c v Châu Á-Thái Bình D ng



Hàng không m u h m nguyên t M USS George Washington (th ba t trái sang) d n đ u các chi n h m Hàn Qu c và Hoa K trong cu c t p tr n chung t i vùng b n phía đông Hàn Qu c ngày 26/7/2010.

Reuters

Chi n l c quân s m i c a Hoa K mang tên “Duy trì s lãnh đ o toàn c u c a M : Nh ng u tiên qu c phòng th k 21” do T ng th ng Obama và gi i ch c qu c phòng M công b ngày 05/01/2012 v i n i dung chính là đi u ch nh tr ng tâm t Trung Đông sang Châu Á-Thái Bình D ng đ phù h p v i tình hình kinh t , đ a chính tr trên th gi i trong tình hình m i.

Đi sâu phân tích m c tiêu c a chi n l c này, nguy t san Le Monde Diplomatique s ra tháng

3 có bài ch&#223;y t&#223;a: “Khi Ngũ Giác đài chuy&#223;n h&#223;ng v&#223; Thái Bình D&#223;ng”.

M&#223;c tiêu đ&#223;u tiên theo tác gi&#223; là M&#223; mu&#223;n nh&#223;m đ&#223;n “các đ&#223;i th&#223; ti&#223;m n&#223;ng”.

Hi&#223;n t&#223;i, có nhi&#223;u qu&#223;c gia đang lên đe do&#223; đ&#223;n v&#223; th&#223; siêu c&#223;ng đ&#223;c tôn c&#223;a M&#223;, b&#223;i v&#223;y mà n&#223;c này r&#223;t ráo tìm cách đ&#223; gi&#223; th&#223; đ&#223;c tôn th&#223; gi&#223;i b&#223;ng cách duy trì th&#223; th&#223;ng phong &#223; các cu&#223;c xung đ&#223;t tr&#223;ng y&#223;u và &#223; nh&#223;ng vùng then ch&#223;t c&#223;a hành tinh. C&#223; th&#223; là &#223; các tuy&#223;n v&#223;nh đai hàng h&#223;i Châu Á tr&#223;i dài t&#223; V&#223;nh Ba T&#223; đ&#223;n vùng Tây b&#223;c Thái Bình D&#223;ng, vùng &#223;n Đ&#223;ng và Bi&#223;n Đông.

Đ&#223; đ&#223;t đ&#223;c đ&#223;u đó, L&#223;u Năm Góc s&#223; t&#223;p trung duy trì &#223;u th&#223; trên không và trên bi&#223;n, trong lĩnh v&#223;c chi&#223;n tranh m&#223;ng và lĩnh v&#223;c công ngh&#223; vũ tr&#223;.

V&#223;t qua đ&#223;c giai đ&#223;nh xu&#223;ng đ&#223;c c&#223;a m&#223;t bá ch&#223; không ph&#223;i là chuy&#223;n d&#223; dàng.

Tr&#223;c kia Anh, Pháp đã t&#223;ng g&#223;p ph&#223;i c&#223;nh đó trong giai đ&#223;nh sau chi&#223;n tranh th&#223; gi&#223;i th&#223; nh&#223;t, Nga sau giai đ&#223;nh Liên Xô s&#223;p đ&#223;. Các n&#223;c này đã lao vào nh&#223;ng cu&#223;c phi&#223;u l&#223;u quân s&#223; đ&#223;y m&#223;o hi&#223;m, đ&#223; cu&#223;i cùng ch&#223;ng nh&#223;ng không th&#223; làm gi&#223;m t&#223;c quá trình xu&#223;ng đ&#223;c c&#223;a mình, mà trái l&#223;i còn khi&#223;n cho quá trình này đi&#223;n ra nhanh chóng h&#223;n.

**Ít có kh&#223; năng m&#223;t t&#223;ng th&#223;ng M&#223; t&#223;ng lai lao vào m&#223;t cu&#223;c chi&#223;n nh&#223; Irak và Afghanistan**

Vào năm 2003, khi t&#223;n công Irak, Hoa K&#223; đang &#223; đ&#223;nh đi&#223;m c&#223;a s&#223; c&#223;ng th&#223;nh. Th&#223; nh&#223;ng, các cu&#223;c n&#223;i đ&#223;y ch&#223;ng M&#223; sau đó liên ti&#223;p đi&#223;n ra, gây thi&#223;t h&#223;i nhi&#223;u sinh m&#223;ng và t&#223;n th&#223;t nhi&#223;u ti&#223;n c&#223;a, đã khi&#223;n Hoa K&#223; nh&#223; b&#223; sa l&#223;y, đ&#223;n m&#223;c mà không th&#223; nào không quay m&#223;i tàu chi&#223;n l&#223;c v&#223; h&#223;ng khác.

T&#223; báo nh&#223;n đ&#223;nh, s&#223;p t&#223;i, dù ông Obama tái c&#223; hay đ&#223;ng C&#223;ng Hoà giành chi&#223;n th&#223;ng, thì ít có kh&#223; năng m&#223;t v&#223; t&#223;ng th&#223;ng nào dám lao vào m&#223;t cu&#223;c vi&#223;n chinh nh&#223; Irak và Afghanistan.

Nói về tình thế Obama, tôi báo cho rằng, ông và các cộng sự của ông đã biết rút ra bài học từ lịch sử, vì thế đã hiểu được rằng, sự là ngu ngốc của Hoa Kỳ cũng như một có một mặt lúc, mặt này trên thế giới. Thế nhưng, họ không có nghĩa là không tham gia.

Hoa Kỳ vì vậy sẽ thay đổi chiến lược quốc phòng và chiến lược mặt sự là : Họ không tham gia ở một số khu vực, để biết là ở Châu Âu, để tăng cường hiện diện ở một số khu vực khác cần kịp thời trong tình hình mới.

Khu vực mà Hoa Kỳ như muốn là vùng Châu Á Thái Bình Dương. Thế nhưng ngoại giao Mỹ William J.Burns đã tuyên bố vào tháng 11/2011: “Trong những thập niên tới, vùng Thái Bình Dương sẽ trở thành nơi năng động và quan trọng nhất đối với lợi ích của Hoa Kỳ, bởi vùng này chiếm hơn một nửa dân số thế giới, là nơi Mỹ có những đồng minh chính yếu, nơi có nhiều cường quốc đang lên và có những thế lực kinh tế quan trọng nhất”.

### **Xây dựng mô hình ngoại giao phù hợp với tình hình mới**

Đó duy trì ưu thế hùng mạnh, để đối mặt với sự lên mạnh của Trung Quốc, Mỹ sẽ phải tập trung mặt này vào khu vực Châu Á -Thái Bình Dương. Ông Burns cho biết: “Để đối phó với những chuyển biến sâu sắc tại Châu Á, chúng tôi sẽ triển khai một mô hình ngoại giao, kinh tế và an ninh phù hợp với tình hình mới”.

Mô hình mới này bao gồm cả quân sự và phi quân sự. Vừa qua, Mỹ đã củng cố quan hệ ngoại giao với Indonesia, Philippines, Việt Nam, và cũng đã tái lập quan hệ chính thức với Miến Điện. Bên cạnh đó, Hoa Kỳ cũng nỗ lực tăng cường hoạt động thông tin ở Châu Á, và hằng hái xúc tiến Hiệp định để tác xuyên Thái Bình Dương.

Tất cả các việc đó, tôi báo cho rằng Mỹ muốn kiểm soát sự lên mạnh của Trung Quốc ở vùng Đông Nam Á. Chính họ như thông qua việc này để quan hệ với Miến Điện, Mỹ hy vọng có thể đặt chân vào một nước mà trước đây Trung Quốc một mình một chủ. Hay nói về Hiệp định tác xuyên Thái Bình Dương TPP, hiệp định này cũng lôi kéo sự tham gia của Trung Quốc.

## Tăng cường hiên diện hoá quân đội

Bên cạnh chiến lược ngoại giao, chiến lược mới của Mỹ cũng không hề xem nhẹ quân sự. Hoa Kỳ cho rằng, sự thối nát của các đồng minh của Mỹ ở Châu Á là một thách thức vào khả năng hiện diện của tổ do tiếp cận Thái Bình Dương, nên ĐD, ĐD, ĐD, ĐD m b o cho việc nh p nguyên nhiên liệu (đ c bi t là dầu ho ) và xuất khẩu các sản phẩm chế biến. Nên nh r ng, kho ng 50% l ng hàng hoá này sẽ phải đi qua Biển Đông. Vì thế, sự l n m nh của Trung Quốc đã v l i b n đ đ a chính tr của khu vực này.

T đó suy ra, nếu có thể kiểm soát được vùng biển này, Hoa Kỳ sẽ có thể ràng buộc được Trung Quốc và các quốc gia khác trong khu vực, một việc mà nước Anh đã từng làm.

T lâu, các v n L u Năm Góc đã không ngừng khẳng định rằng, l i th đ c bi t của n n c M n m kh năng n n c này có thể kiểm soát được các tuyến hàng hải chính trên thế giới, một l i th mà hiện tại không một cường quốc nào có được.

Có lẽ từng thế hệ Obama cũng không thể quan điểm đó. Hai cuộc năm rồi, tại Úc, ông chủ Nhà Trắng đã tuyên bố, dù Mỹ cắt giảm ngân sách quốc phòng, nhưng sẽ tăng cường hiện diện quân sự tại vùng Đông Nam Á, và sẽ lập thêm một căn cứ quân sự nữa tại Darwin của Úc. Ông cũng cho biết sẽ tăng cường hỗ trợ quân sự cho Indonesia.

Theo L u Năm Góc, sự tiếp diễn, quân đội Mỹ sẽ tiếp trung phát triển hải quân, đ c bi t là tàu sân bay, tiếp trung trang bị máy bay và tên lửa tại tân nh t. Từng thế hệ Obama cũng đã khẳng định rằng không gì mới mẻ các hàm đội.

Ngoài ra, Mỹ cũng đã kiên trì chiến lược kho n t n kh ng l đ đ i phó v i các chiến lược g i là “ch ng tiếp cận và ch ng xâm nh p khu vực” (A2/AD = Anti-access / Area-denial) của nh ng “k thù tiềm năng”. Theo L u Năm Góc, nh ng khu vực này chính là Biển Đông, Iran và Bắc Triều Tiên.

L u Năm Góc cho rõ, các đội tiềm tàng trong khu vực của Mỹ, nh Trung Quốc ch ng h n, có thể sẽ đ ng các phương tiện chiến tranh phi đội x ng nh tàu ngầm, hoặc t n ch ng h m,

chiến tranh mà ng...đó chúng tôi các lực lượng của Mỹ. Vì thế, Mỹ sẽ đưa ra biện pháp cần thiết để đảm bảo khả năng hoạt động của mình ở những khu vực A2/AD.

Tờ báo kết luận: “Rõ ràng là Hoa Kỳ muốn thông qua khu vực vành đai hàng hải của Châu Á, và nước này đã thất bại ngay đó làm mất ưu tiên. Dù Trung Quốc hay các cường quốc mới nổi khác có phát triển thì cũng vô hiệu”.

## Vì sao Mỹ thất bại trên hồ sơ hạt nhân của Iran ?

Pháp và Tây gây sức ép đối với Iran bằng các biện pháp trừng phạt kinh tế, Iran đáp trả bằng vũ khí dầu hỏa. Nguyệt san Le Monde Diplomatique đi sâu tìm hiểu tình hình phức tạp này với bài viết: “Mỹ chiến lược của chúng Iran gây nhu cầu mới”.

Thông qua năm 1990, dưới thời tổng thống Bill Clinton, Mỹ đã cho rằng chỉ có thể dùng biện pháp “ép buộc” để giải quyết hồ sơ hạt nhân Iran. Cựu tổng thống Bush và đương kim tổng thống Obama cũng theo đuổi chính sách này.

Đối với Châu Âu, Pháp và Anh đều đưa phong trào đòi các biện pháp trừng phạt. Trước khi áp dụng chính sách ép buộc đó, chúng ta thấy rằng hạt nhân của Iran chỉ là giai đoạn sơ khai, Iran cũng chưa hề có một lò ly tâm làm giàu uranium nào.

Thế mà hiện tại, theo báo cáo của Cơ quan Năng lượng Nguyên tử Quốc tế, Iran có đến 8.000 lò ly tâm đang hoạt động với trữ lượng uranium được làm giàu đến 5 tấn.

Thất bại đã quá rõ ràng, thế mà Mỹ chúng ta không biết rút kinh nghiệm, mà còn leo thang căng thẳng đến mức cấm vận dầu hỏa Iran, mất biện pháp phát triển nước này có thể bắt đầu thất bại đến hơn 50% thu nhập quốc gia.

Tác giả của báo, các biện pháp trừng phạt và được cho là “để ngăn ngừa chiến tranh” đang dần biến thành “chiến tranh kinh tế”. Các biện pháp trừng phạt tài chính và dầu hỏa đối với Iran

sẽ đến cho kết quả thì đây đến mùa hè, và khi rõ ràng là người ta đã lao vào "mặt cuộc chiến không tuyên bố".

Điều nguy hiểm là không ai có thể báo được nước Cộng hòa Hồi giáo Iran sẽ đáp trả thế nào? Thế nhưng, mặt điu mà người ta có thể báo trước đó là, các nhà lãnh đạo tại Iran dù ở đảng phái nào, cũng sẽ không bó tay đứng hàng.

Tác giả nhắc lại, dù có nhu cầu như báo theo đó Iran có thể là một mối đe dọa cho hòa bình và ổn định quốc tế, nhưng phương Tây vẫn cần tin rằng Iran không đủ khả năng đáp trả lại những biện pháp bó buộc tài chính và những hoạt động mặt vỏ mà phương Tây sẽ dùng chống lại Iran.

Theo tác giả, bất kể nước nào cũng sẽ không chấp nhận người ta áp đặt cho mình những chính sách như phương Tây dùng áp đặt cho Iran, thì thì chắc chắn Iran sẽ có đáp trả, còn đáp trả như thế nào, như trên đã nói, vẫn còn là một ẩn số.

Trên phương diện quốc phòng, tác giả nhận mạnh, dù ngân sách quốc phòng của Iran đang thâm vào đâu so với Mỹ hay NATO, nhưng nước này đã trang bị một nền quốc phòng hùng hậu, đủ sức gây nguy hiểm cho bất kỳ cuộc tấn công nào, và nào là phương tiện chiến tranh phi đối xứng, nào là tên lửa hành trình... Một khác Iran cũng tinh vi trong kết thu thập chiến tranh mặt vỏ và một đội ngũ kỹ sư tin học ưu tú trẻ tuổi.

Thế nhưng, theo tác giả, trong vô vàn phương tiện lợi hại đó thì vũ khí lợi hại nhất của Iran chính là dầu hỏa. Dù sẽ dùng loại vũ khí này, Iran đang cần phải phong tỏa eo biển Ormuz, bởi nếu các biện pháp trừng phạt dầu hỏa do phương Tây áp đặt được thực thi, thì mỗi ngày thế giới sẽ mất đi đến 2 triệu thùng dầu.

Ở Bắc Xê Út đã hứa sẽ tăng trợ lực, Libya cũng sẽ phục hồi, tất cả nhằm bù đắp lại điểm thiêu này. Một thì có thể sẽ dùng kho dự trữ chiến lược.

Trong khi đó, thiệt hại do trừng phạt dầu hỏa có thể đè nặng lên Châu Âu, bởi vì mỗi ngày khu vực này nhập từ Iran đến 600.000 thùng dầu.

L&#225;ng nh&#225;p này l&#225;i ch&#225;y u vào ba n&#225;c đang kh&#225;n đ&#225;n nh&#225;t Châu Âu : Hy Lạp, Ý và Tây Ban Nha. Ba n&#225;c này hi&#225;n nh&#225;p đ&#225;u t&#225; Iran thông qua nh&#225;ng h&#225;p đ&#225;ng đ&#225;c xem là “có l&#225;i” v&#225; giá c&#225; và ch&#225;t l&#225;ng, vì th&#225; đ&#225; tìm đ&#225;c nh&#225;ng h&#225;p đ&#225;ng béo b&#225; nh&#225; v&#225;y là r&#225;t kh&#225;.

Khi r&#225;c r&#225;i x&#225;y ra thì giá đ&#225;u dĩ nhiên tăng lên. H&#225;i tháng 1 v&#225;a qua, Iran và M&#225; ch&#225; m&#225;i kh&#225;u chi&#225;n v&#225; vi&#225;c phong to&#225; c&#225;ng Ormuz, ch&#225; ch&#225;a h&#225; có đ&#225;ng ch&#225;m quân s&#225;, thì giá đ&#225;u cũng đã tăng thêm 6%. Nên nh&#225; r&#225;ng, giá đ&#225;u tăng s&#225; gây thi&#225;t h&#225;i không ch&#225; v&#225; giá đ&#225;u, mà c&#225; v&#225; t&#225;t c&#225; nh&#225;ng ngành ngh&#225; s&#225;n xu&#225;t có liên quan đ&#225;n đ&#225;u ho&#225;.

Trong b&#225;i c&#225;nh đó, tác gi&#225; đ&#225; ra m&#225;t gi&#225; thuy&#225;t trong vòng 4 tháng n&#225;a nh&#225; sau : Th&#225; gi&#225;i lao đ&#225;o tìm ngu&#225;n đ&#225;u thay th&#225;, Iran ch&#225;y v&#225;y lo đ&#225;m b&#225;o ngu&#225;n thu, giá đ&#225;u tăng phi mã; khi &#225;y có th&#225; các &#225;ng đ&#225;n đ&#225;u hay c&#225; khu s&#225;n xu&#225;t đ&#225;u h&#225;a mi&#225;n Nam Irak b&#225;ng nhiên có nh&#225;ng v&#225; n&#225; không lý do, khi &#225;y th&#225; tr&#225;ng s&#225; b&#225; m&#225;t đi ít nh&#225;t 1 tri&#225;u thùng đ&#225;u m&#225;i ngày; hay gi&#225; s&#225; khi đó các nhà máy l&#225;c đ&#225;u c&#225;a &#225; R&#225;p Xê Út ho&#225;c Koweit b&#225;ng nhiên b&#225; h&#225; ...và còn nhi&#225;u gi&#225; s&#225; khác n&#225;a, thì th&#225;t kh&#225; mà bi&#225;t đ&#225;c giá đ&#225;u s&#225; tăng lên đ&#225;n m&#225;c nào và trong th&#225;i gian bao lâu !

K&#225;ch b&#225;n này cho th&#225;y, nh&#225;ng bi&#225;n pháp tr&#225;ng ph&#225;t c&#225;c đ&#225; không ch&#225; làm thi&#225;t h&#225;i cho m&#225;t mình Iran, mà cho c&#225; c&#225;ng đ&#225;ng qu&#225;c t&#225;. Theo tác gi&#225;, ng&#225;i ta có th&#225; ch&#225;p nh&#225;n nh&#225;ng nguy c&#225; này n&#225;u có m&#225;t m&#225;c tiêu chính tr&#225; rõ ràng và th&#225;c t&#225;.

N&#225;u nói r&#225;ng các l&#225;nh tr&#225;ng ph&#225;t k&#225; trên c&#225;a ph&#225;ng Tây là đ&#225; bu&#225;c Iran đ&#225;u hàng và bu&#225;c n&#225;c này ch&#225;m đ&#225;t vi&#225;c làm giàu uranium, thì đ&#225;u đó là hoàn toàn không t&#225;ng. Còn n&#225;u nh&#225; m&#225;c đích là đ&#225; bu&#225;c Iran tr&#225; l&#225;i bàn đàm phán, thì rõ ràng n&#225;c này đã tuyên b&#225; cách đây h&#225;n m&#225;t năm là s&#225;n sàng n&#225;i l&#225;i đàm phán v&#225;i đ&#225;u ki&#225;n là ph&#225;ng Tây không đ&#225;t ra đ&#225;u ki&#225;n tiên quy&#225;t, bu&#225;c n&#225;c này ph&#225;i ng&#225;ng ch&#225;ng tr&#225;ng làm giàu uranium tr&#225;c khi ng&#225;i vào bàn đàm phán.

Th&#225; nh&#225;ng kh&#225;n kh&#225; thay, đó l&#225;i là đ&#225;u ki&#225;n mà các ngh&#225; quy&#225;t c&#225;a H&#225;i đ&#225;ng B&#225;o An đ&#225;t ra, và cũng là đ&#225;u đ&#225;c yêu c&#225;u b&#225;i Liên Hi&#225;p Châu Âu. Tác gi&#225; nh&#225;n m&#225;nh, v&#225;n đ&#225; là &#225; ch&#225; đó, chính đó là đ&#225;m cho th&#225;y m&#225;t y&#225;u c&#225; b&#225;n c&#225;a chi&#225;n l&#225; c&#225;a ph&#225;ng Tây, và cũng chính đ&#225;m đó làm cho tình hình thêm th&#225;p ph&#225;n nguy hi&#225;m.

Cu&#223;i cùng, theo tác gi&#223;, n&#225;u m&#223;c tiêu là đ&#223; tr&#223;ng ph&#223;t Iran trong ý đ&#223;nh gây chi&#223;n, thì ch&#223;c ch&#223;n r&#223;ng m&#223;c tiêu này đang có c&#223; may đ&#223;t đ&#223;c. Th&#223; nh&#223;ng, dù có đ&#223;t đ&#223;c m&#223;c tiêu chi&#223;n tranh, thì ng&#223;i ta cũng không gi&#223;i quy&#223;t đ&#223;c v&#223;n đ&#223; th&#223; ch&#223;t là lo&#223;i tr&#223; nguy c&#223; h&#223;t nh&#223;n đ&#223;n t&#223; Iran.

Thêm vào đó, ng&#223;i ta đã thông qua l&#223;nh tr&#223;ng ph&#223;t đ&#223; khi&#223;n cho chính ph&#223; n&#223;c này tr&#223; nên c&#223;c đoan h&#223;n, quy&#223;t tâm h&#223;n trong m&#223;c tiêu h&#223;t nh&#223;n dân s&#223; l&#223;n quân s&#223; c&#223;a mình.

### Có ph&#223;i &#223; R&#223;p Xê Út đ&#223;c Ph&#223;ng Tây quá nuông chi&#223;u ?

Cũng trong lĩnh v&#223;c quan h&#223; qu&#223;c t&#223;, Le Monde Diplomatique nhìn v&#223; &#223; R&#223;p Xê Út v&#223;i bài vi&#223;t: “&#223; R&#223;p Xê Út đ&#223;c m&#223;n t&#223;i”, cho bi&#223;t n&#223;c này đ&#223;c ph&#223;ng Tây dành cho nhi&#223;u &#223; ái.

T&#223; báo nh&#223;c &#223;i, &#223; R&#223;p Xê Út đã không ng&#223;n ng&#223;i can thi&#223;p giúp chính ph&#223; Bahrein đàn áp đ&#223;u tranh dân ch&#223;.

T&#223;i &#223; R&#223;p Xê Út, các quy&#223;n t&#223; do c&#223; b&#223;n c&#223;a con ng&#223;i cũng không đ&#223;c tôn tr&#223;ng gì h&#223;n so v&#223;i Iran : Năm 2011, &#223; R&#223;p Xê Út đã x&#223; t&#223; 76 ng&#223;i, trong đó có m&#223;t ph&#223; n&#223; b&#223; bu&#223;c t&#223;i “ph&#223; thu&#223;”; v&#223;n còn vi&#223;c tr&#223;ng ph&#223;t ng&#223;i ph&#223;m t&#223;i tr&#223;m c&#223;p b&#223;ng cách ch&#223;t tay ho&#223;c ch&#223;n, đe do&#223; x&#223; t&#223; m&#223;t blogger do đã đ&#223;ng tr&#223;n trang twitter c&#223;a mình bài đ&#223;i tho&#223;i t&#223;ng t&#223;ng v&#223;i nh&#223;a tiên tri Mohamed; ph&#223;t roi t&#223;i đ&#223;ng t&#223;ng luy&#223;n ái; k&#223;u án tù đ&#223;i v&#223;i ng&#223;i b&#223; hi&#223;p d&#223;m...

Th&#223; mà, tr&#223; Cao U&#223; nh&#223;n quy&#223;n Li&#223;n Hi&#223;p Qu&#223;c, h&#223;u nh&#223; không ai b&#223;n tâm v&#223; nh&#223;ng vi ph&#223;m nh&#223;n quy&#223;n đó, k&#223; c&#223; H&#223;i đ&#223;ng B&#223;o an, G20 hay Qu&#223; Ti&#223;n t&#223; Qu&#223;c t&#223;. Đáng kinh ng&#223;c h&#223;n n&#223;a là v&#223;a r&#223;i, T&#223;ng gi&#223;m đ&#223;c IMF còn ca t&#223;ng &#223; R&#223;p Xê Út.

&#223; R&#223;p Xê Út cũng chính là n&#223;c c&#223;m ph&#223; n&#223; không đ&#223;c tham gia Olympic. S&#223; vi ph&#223;m lu&#223;t th&#223; thao này không đ&#223;c m&#223;y ai b&#223;n tâm.

Tác gi&#223; chưa x&#223;t: “N&#223;u Iran ph&#223;m ph&#223;i m&#223;t ki&#223;u phân bi&#223;t gi&#223;i t&#223;ng nh&#223; th&#223;, thì ch&#223;c ch&#223;n r&#223;ng

một chiến dịch quân sự đã được phát động để phản đối".

Sau khi cũng với các thông tin qua chuyên công du nước ngoài đầu tiên của tân thủ tướng Tunisia, ông Hamadi Jebali, khi đó ông này đã không tìm kiếm các nhà lập pháp Xê Út, dù rằng chính quyền Riyadh đã từng hỗ trợ cùng chính phủ Ben Ali, và đến khi nhìn thấy vấn đề chính trị cho đến để ông này với Tunisia, họ nhận ra còn lại là nên tiếp tục cho tài sản được cho là kiếm được một cách phi pháp của Ben Ali.

Vào đầu năm 2008, thủ tướng Pháp Nicolas Sarkozy đã từng ca ngợi rằng: đây là sự đổi mới của nhà vua Abdallah, và lập pháp Xê Út đang thực thi "một chính sách văn minh".

Thế mà, tác giả cho biết, bốn năm sau, một nước này vẫn là nơi tham nhũng ngút trời, nơi tiên phong trong phong trào Hồi Giáo báo cáo về các đoàn dòng Sunnit và thế giới lập pháp.

Giới lãnh đạo gia nua của nước này đánh động phong trào phản kháng của tuổi trẻ trong nước là "mô hình khủng bố mới", họ cho rằng quan tâm đến dân quyền khi mà họ muốn sự đổi mới quy định này để cho họ lại những điều tệ hại, hay những chế độ thu hút dòng Hồi Giáo Chiite.

Theo tác giả, nhà cầm quyền lập pháp Xê Út tin rằng họ có thể thoát được bẫy cách mạng của người dân vào việc họ cho phân phát trong xã hội một phần lợi ích thu được đầu họ, bằng cách họ đã sẵn lòng của người Hồi Giáo dòng Sunnite, bằng tâm lý người dân lo sợ kẻ thù Iran.

Thế nhưng, một thành động vách sự thật giúp cho Riyadh được an toàn, đó chính là sự thiên vị của cái mà người ta gọi là "cộng đồng quân sự". Tác giả đặt câu hỏi: Có phải vì lập pháp Xê Út là nước xuất khẩu dầu mỏ lớn nhất thế giới và là động minh của Hoa Kỳ nên nước này mới được tại qua nạn khủng bố?

## Trung Quốc lại trở lên nên "công nhân nô lệ"

Mấy năm trước đây, các Trung Quốc chuyển động với các công nhân làm việc như nô lệ tại các

lò gạch ở Sơn Tây và Hà Nam. Đến hiện tại, tôi nhận thấy vẫn còn tiếp diễn. Nam Phương Nhật báo Quốc gia Châu Âu có bài phỏng vấn ảnh hưởng của Courier International đến tôi và tôi dòng trả lời khá ngắn: “Trên thực tế nông dân bắt bắt cóc”.

Câu chuyện bắt đầu từ một nông dân tuổi trẻ ở xã Lạc Thủy, huyện Hòa Nam, Trung Quốc. Từ khi năm nay, ông đã nhận được tin từ Bộ Cảnh sát khi được chính quyền địa phương thông báo rằng ông trái phép đi ra ngoài. Tháng 8/2009, ông đến Bộ Cảnh sát làm thủ tục. Thủ tục là trong xe ô tô, có một người đàn ông là một bắt cóc chuyên nghiệp, và sau đó ông lập tức bắt nhân viên nhà ga để thu hút sự chú ý. Đến đây của Hòa Nam tại Bộ Cảnh sát ông trở về quê quán.

Năm 2010, ông lại đến Bộ Cảnh sát khi được chính quyền trung ương cho biết đã chuyển hành xử của ông về địa phương. Nhưng khi trở lại địa phương, với việc mãi vẫn không được giải quyết. Ở lòng, hôm ngày 8/6 rồi, ông quyết định âm thầm lên tận thủ đô mới là Bắc Kinh.

Ông đến thủ đô vào lúc 22 giờ. Ông ngồi chờ ngoài trời, đến buổi sáng hôm sau sẽ thuê phòng trọ. Khoảng 4h30 đêm đó, có một người đàn ông đến khuyên ông vào nhà máy của anh ta làm việc với mức lương 2.400 nhân dân tệ/tháng. Ông chấp nhận đi theo, và khi gần đến chiếc xe của người đàn ông đó thì phát hiện có hai người đàn ông khác đang chờ ở phía ông. Ông nhìn thấy, nhưng không kịp nhận ra.

Thủ tục là người nông dân Hòa Nam bắt đầu lên xe và bắt đầu đi vòng vèo, đến 10 giờ sáng hôm sau thì ông bắt đầu tại Trắc Châu thuộc thành phố Bắc Kinh ở huyện Hà Bắc. Sau đó, ông cùng với sáu người bắt cóc khác bắt đầu vào một lò gạch thuộc huyện Ngô Kiều, thành phố Thủ Đức Trung Quốc. Tại đây, ông bắt đầu phát hiện ra một địa ngục trần gian với kiếp làm nô lệ không công trong lò gạch.

Theo lời ông kể lại, ông cùng 6 người khác bắt đầu vào phòng kho khoảng 20m2, bắt đầu giám sát 24/24 giờ một tên đàn ông công nhân ở phòng bên cạnh. Ban ngày khi làm việc, cũng chính tên này tay cầm dùi cui điện và roi da giám sát ông. Nhưng người bắt cóc vào đây để bắt họ ở trong đó và để họ phát cho một đồng tiền theo kiểu tù nhân “nhất y nhất quán”.

Ông cho biết, trong lò gạch, có hai loại công nhân, một loại là những công nhân bắt cóc vào làm việc như nô lệ, còn loại kia vẫn là những lao động địa phương.

Các lao động địa phương không phải có địa vị, cũng không bị buộc phải đi công tác, họ được trả công hợp lý. Còn những công nhân nô lệ thì ngoài giờ ăn và giờ làm việc trong nhà máy, họ bị nhốt trong phòng ngủ và bị canh giữ nghiêm ngặt. Họ không được trả công mót xu nào.

Rồi ngày 8/7/2011, người nông dân Hồ Nam may mắn trốn thoát. Mỗi khi ra ngoài, ông mới biết mình đang ở đâu trên đất nước Trung Quốc. Ngày 17/7 ông về đến nhà ở Hồ Nam. Qua lời kể của vợ ông, ông ngấm ra được nhiều điều mà trước đây ông chưa nghĩ đến.

Theo lời vợ ông, ngày 7/6 khi ông về lại lên đường đi Bắc Kinh, thì có người lạ mặt đến hỏi vợ ông là ông đi đâu. Vợ ông chỉ cho biết đến giờ này là ông đi thăm người thân. Sau đó, rạng sáng ngày 9/6 ông bị bắt cóc tại Bắc Kinh, vậy mà sáng hôm đó trong làng ông đã có tin đến là ông đi Bắc Kinh thăm gia đình và đã bị bắt bớ tù. Sự việc khiến ông nghi rằng việc ông bị bắt cóc có thể có liên quan đến việc ông đi thăm gia đình.

Tháng 10 sau đó, phóng viên báo Nam Phương tìm đến tận lò gạch nơi người nông dân bị lưu đầy. Họ đã tìm được những chứng cứ đúng như lời của người nông dân kể. Trước lời cho câu hỏi của phóng viên, chủ lò gạch trả lời tự nhiên, và cho biết đã mua công nhân với giá 1.600 nhân tệ (192 euro)/người. Thế nhưng mua của ai thì ông không nói rõ.

Trong một chuyến của tuấn, Courrier International cũng nhìn vào Trung Quốc với đề tài Nô Công (lao động). Tạp chí nói rằng, trong một xã hội bị chính quyền kiểm soát chặt chẽ, đàn áp ngày càng mạnh bạo, thì thật khó mà tưởng tượng được rằng một nhà máy nào đó có thể tuyển dụng bắt cóc người từ thị trường đen và tính toán bóc lột sức lao động và giam cầm như tù nhân.

Nói cách khác, tạp chí báo cho rằng: có thể có sự thông đồng giữa chính quyền và cái gọi là “thị trường nô lệ”.

**Pháp :** Tổng thống Sarkozy ít có khả năng tái đắc cử

Vòng mới bầu cử tổng thống Pháp sẽ diễn ra vào ngày 22/4 tới, vòng hai là ngày 6/5. Hiện các

Ông viên đang tranh thủ thời gian ch&#223;y n&#223;c rút. Tạp chí Le Nouvel Observateur cho đăng kết quả thăm dò dư luận mới nhất với bài nhận định mang dòng tựa : « Đà xu&#223;t phát ng&#223;n ng&#223;n của ông Sarkozy ».

Hai cuối tháng 12 vừa qua, khi ông François Hollande đến đầu trong các cuộc thăm dò, thì nh&#223;ng c&#223; v&#223;n chi&#223;n l&#223;c của t&#223;ng th&#223;ng đ&#223;ng nh&#223;m Nicolas Sarkozy mất mặt kh&#223;ng đ&#223;nh r&#223;ng, s&#223;p t&#223;i ông viên đ&#223;ng Xã Hội sẽ trở lại với giá trị thực của mình, trong khi đó t&#223;ng th&#223;ng Sarkozy sẽ tăng đà đi chi&#223;n th&#223;ng.

Đến cuối tháng 1, ông Sarkozy kết thúc mặt số bàn cãi bằng việc chính thức ra tranh cử. Điều đáng chú ý đó là sự tuyên bố tranh cử này đ&#223;ng th&#223;c hi&#223;n mặt cách r&#223;m r&#223; trên các ph&#223;ng tin truyền thông.

Kết quả là, theo thăm dò cho vòng mặt công bố ngày 27/2, ông Sarkozy đã kiếm thêm đ&#223;ng hai điểm so với thăm dò ngày 30/1, tức tăng 2 điểm chỉ trong vòng mặt tháng, thì nh&#223;ng v&#223;n còn ở phía sau so với đối thủ François Hollande.

Hai tháng 1, điểm số của ông Hollande là 31,5%, còn tháng 2 là 30%, tức giảm 1,5 điểm, nh&#223;ng v&#223;n còn hơn ông Sarkozy 2 điểm. Nói về vòng hai, thăm dò tháng này cho biết ông François Hollande sẽ đ&#223;ng 57% số phiếu ủng hộ, còn ông Sarkozy chỉ có 43%.

Theo tin báo, d&#223;i thời điểm ngũ công hòa, có mặt tiến bộ mà đến hiện tại vẫn chưa phá vỡ, đó là việc mặt t&#223;ng th&#223;ng đ&#223;ng nh&#223;m khi tái tranh cử, lúc nào cũng vẫn đầu trong vòng mặt, ch&#223;ng hơn nh&#223; tr&#223;ng h&#223;p của ông Valéry Giscard d'Estaing hai năm 1981, ông François Mitterrand năm 1988 và ông Jacques Chirac năm 2002.

Tin báo cũng nhắc lại mặt điểm bất lợi nào cho t&#223;ng th&#223;ng Sarkozy, đó là trong cuộc bầu cử năm 2007, ở vòng mặt, ông đã giành đ&#223;ng 32% số phiếu, còn đối thủ đ&#223;ng Xã Hội của ông là bà Ségolène Royal chỉ có 26%.

Trên đà th&#223;ng th&#223; ở vòng mặt đó, ông mặt có thể thu hút đ&#223;ng lá phiếu của các đ&#223;ng cánh trung và c&#223;c h&#223;u, để đi đến chiến thắng cuối cùng ở vòng hai. Thì nh&#223;ng lần này, cái lợi thế vòng mặt

không còn nữa, tức không còn để lãng phí uổng phí để có thể dành thời gian để vòng trong.

Nói về những cách nhìn của ông Hollande và ông Sarkozy, tôi báo cho rằng, trong lịch sử nước Pháp chưa từng có chuyển biến từ những thành viên trong thế giới có thể là những người đi đầu tình thế khi bắt đầu trong thời điểm của ngày bắt đầu của chúng ta có hai tháng.

## Indonésia : sản xuất khí đốt từ dầu mỏ

Sau thảm họa Fukushima, cộng đồng giới tăng cường tìm kiếm nguồn năng lượng thay thế. Báo Kompas từ Jakarta-Indonesia mang đến một tin vui đối với Courrier International đến từ bài viết: « Trong Indonesia, người ta sẽ sản xuất khí đốt từ dầu mỏ ».

Người đi đầu xuất hiện trong pháp này là bà Neni Sintawardani, thuộc Viện khoa học Indonesia (Lipi). Bà cho biết, mỗi năm tỉnh thành phố Bandung (thành phố lớn nhất của Indonesia), 500 nhà sản xuất dầu mỏ sẽ đốt gần 2,4 triệu tấn dầu mỏ, bã dầu thải ra thành phố này gần 16,8 triệu m<sup>3</sup>. Nếu tính mỗi ngày sẽ có 300.000 m<sup>3</sup> khí mê-tan được thải ra từ quá trình đốt.

Từ năm 2010, bà Neni bắt đầu nghiên cứu và phát hiện trong rác thải dầu mỏ có một tỷ lệ axit rất cao và có chứa nhiều thành phần hóa học hòa tan và oxy hóa với hàm lượng 20.000 miligam/lít. Theo bà, các rác thải này có thể được sử dụng cho công nghệ biogaz để cung cấp khí đốt cho các nhà sản xuất dầu mỏ.

Bà Neni cho biết, quá trình nghiên cứu đã hoàn tất, chỉ còn chờ đưa vào áp dụng thực tế. Thế nhưng, hiện tại, các nhà sản xuất dầu mỏ còn chưa tin tưởng vào công nghệ này, hơn nữa phí lắp đặt các lò biogaz khá tốn kém.